

Gevangene van zijn eigen Macht

Aangepaste heruitgave van
Tot vlak voor de sprong

Bovoaruba publicatie
Sybrandy & Janse
2023

ISBN: 9789464801194

Voor

Ruud

'Why is it that when we talk to God
we're said to be praying,
But when God talks to us
we're schizophrenic?'

Lily Tomlin

Dit boek is een aangepaste heruitgave van 'Tot vlak voor de sprong' (uitgeverij De brouwerij).

In deze heruitgave zijn een aantal veranderingen aangebracht. Bepaalde gedeelten uit het oorspronkelijke boek zijn daaruit verwijderd en er zijn ook korte passages aan deze uitgave toegevoegd. Daarnaast is de vormgeving enigszins aangepast.

Even voorstellen...

RUUD

14 november 1951:

Ruud wordt geboren in de Alteveerstraat te Assen.

Hij heeft twee oudere broers, Ids en Yp, en een oudere zus, Margreet. In 1956 komt Leo daar bij.

Op zijn 8^e verhuist hij met de familie Sybrandy naar de Stadhouderslaan nr. 36.

1955-1964: Ruuds jaren op de kleuterschool en de lagere school.

Speciaal: Ruud valt op vijfjarige leeftijd in de sluis en verdrinkt bijna...

1964-1976: Ruud slaagt achtereenvolgens voor de MULO, de HAVO en de Pedagogische Academie.

Zijn leven wordt bepaald door de ontwikkelingen op het gebied van muziek, het speuren naar (spannende) boeken, sporten en sport volgen.

In toenemende mate vergroot hij zijn algemene kennis en neemt de belangstelling voor de problemen in de wereld toe.

Echte vrienden heeft hij niet of nauwelijks. Hij gaat veel om met Anthony, een even oude buurjongen en met Leo. Ze gaan jaren achtereen samen op vakantie naar een van de Waddeneilanden.

1976-1981: Ruud ontwikkelt zich als leerkracht. Hij werkt korte tijd in Leeuwarden en Delft en belandt

vervolgens op de Mariaschool, gelegen in de Schilderswijk te Den Haag. In de eerste jaren is hij een

enthousiaste leerkracht die veel (extra) tijd in school stopt en oog heeft voor de organisatie van speciale (leuke) activiteiten voor de kinderen (kampen, feesten, sportdagen e.d.).

1981-1982: Zijn jongere broer Leo, die op dezelfde school is komen te werken, woont een jaar lang bij Ruud in huis. Hij constateert dat Ruud regelmatig met zijn Caribische 'vrienden' drugs gebruikt en ziet een verwaarlozing van Ruud als persoon en van zijn woonomgeving. Ruuds financiële situatie verslechtert. Hij begint persoonlijke spullen te verkopen om aan drugsgeld te komen.

1983-1984: Ruud is verhuisd naar een flat in de Piet Heynstraat te Den Haag.

Hij woont daar samen met K. Hier schrijft Ruud o.a. 'Het afkickboek in vier dagen'. Hij is verslaafd maar heeft ook perioden waarin hij geen drugs gebruikt. Zo zorgt hij ervoor dat hij in de zomer van 1984 genoeg geld heeft om op vakantie te gaan naar Curaçao.

1985-1989: Ruud woont weer in een ander huis, samen met anderen, maar niet met K.

Hier verslechtert zijn situatie. De drugs worden een echt probleem en financieel nadert hij een faillissement. Zijn gezondheid wordt minder en minder.

Toch levert hij nog zeer positieve bijdragen op school. Hij werkt met grote inzet mee aan een nieuwe schoolkrant, bedenkt leuke activiteiten daarbij, komt

met een idee om carnaval te vieren, gaat mee op kamp...

Fysiek gaat het een stuk minder, maar vooral psychisch is er een duidelijke achteruitgang. Hij slaapt slecht, heeft vreemde gevoelens, ondergaat visioenachtige belevingen en beangstigende momenten. De verwarring neemt toe en hij meldt zich ziek/overspannen.

Naast zijn familie zijn er verschillende instanties die hulp proberen te bieden: het schoolbestuur, zijn huisarts, de CAD (methadon-kuur) en het RIAGG.

In 1988 wordt Ruud 'vrijwillig' opgenomen in Bloemendaal, een psychiatrische inrichting. Daar wordt hij behandeld met zware medicijnen (Haldol), die hem veranderen in een zombie. Hij is zich echter wel degelijk bewust van zijn situatie en 'vlucht' na een week naar zijn jongere broer in Zoetermeer. Hier verblijft hij drie maanden.

1989:

Ruud verhuist naar de eerste verdieping van een huis gelegen aan de Cantaloupenburg te Den Haag. Het schoolbestuur heeft dit geregeld en op het kantoor van het bestuur krijgt hij een baan. Iedereen heeft de beste bedoelingen, maar het gaat volkomen mis.

In dit huis smijt Ruud de tv uit het raam, bedreigt hij Leo met een schaar, pleegt hij bijna zelfmoord door zijn pols door te snijden en doet hij een zelfmoordpoging.

Hij vermoordt bijna een Engelse vrouw in een bar en is ook nog korte tijd opgenomen in een inrichting te Assen.

De zelfmoordpoging mislukt en Ruud verblijft, na een aantal weken ziekenhuis, een half jaar bij zijn ouders in Assen en bij Leo in Zoetermeer.

Ruud neemt medicijnen in, maar hij heeft hier erg veel moeite mee, omdat zijn gevoelsleven tot 'niets' gereduceerd wordt.

Overigens wordt de diagnose 'schizofrenie' pas dat jaar gesteld.

1991-1993:

De Van Zeggelenlaan. Tweede verdieping met balkon. Zo nu en dan komt hij op school werken. Drugs en financiële problemen sluipen weer binnen en worden vast onderdeel van zijn bestaan. Ruud probeert verklaringen te vinden voor wat er met hem gebeurd is en duikt in de literatuur over het 'geestelijk leven'.

Ook schrijft hij het een en ander van zich af.

Uiteindelijk besluit hij tot een analyse van eerdere gebeurtenissen door een 'dagboek' bij te houden, waarmee hij probeert stap voor stap tot de kern door te dringen...

Proloog

De doos van Pandora

Hij komt als een doos van Pandora in beeld. De oude, witte doos. Ik moet op een trapje staan om hem te kunnen pakken.

Jaren geleden, toen ik hier kwam wonen, heb ik de doos boven in een kast neergelegd tussen oude kleurplaten, andere paperassen en studieboeken die je nooit meer openslaat.

In de loop der jaren heeft er zich een aardig laagje stof op verzameld. Dat is duidelijk te zien als ik hem uit de kast schuif. Voorzichtig stap ik naar beneden en loop ik met de doos, balancerend op een hand, naar de woonkamer.

Nog voordat ik hem open, komen er allerlei herinneringen boven.

In die doos zit een gedeelte van het leven van Ruud, mijn broer. Na zijn dood heb ik, samen met mijn vrouw Selpha, Ruuds kamer opgeruimd en een deel van zijn persoonlijke spullen in deze doos gestopt. Sinds die dag in maart 1993 is hij vrijwel altijd gesloten geweest.

Toch herken ik meteen een aantal zaken die ik erin aantref als ik hem open. Het blauwe schrift met daarin het 'Afkickboek in vier dagen', de rode multomap met 'losse verhalen', de twee fotoalbums, de losse blaadjes en beschreven enveloppen, de condoleance kaartjes, een paar brieven, twee brochures over schizofrenie en natuurlijk de vier dagboekschriften.

Het eerste beeld dat door mijn hoofd schiet is het moment dat Ruud opeens een schaar pakt en die tegen mijn keel drukt. Ik had hem de suggestie gedaan om hetgeen hij in zijn geest meemaakte op papier te zetten. Dat was op dat moment, in 1989, helemaal fout. Er blijkt uit hoe moeilijk het is om iemand die leeft in een waanwereld te helpen. Ik hoopte hem met mijn suggestie een hulpmiddel te geven en begreep pas later hoe slecht Ruud er op dat moment aan toe was. Ruud, die mij met een schaar bedreigt. Dat kan gewoon niet.

Hij is niet alleen mijn broer, maar ook mijn vriend en maatje, een voorbeeld... en iemand die zeer invloedrijk is geweest op de ontwikkeling van mijn persoonlijkheid. In mijn jeugd is Ruud degene die me laat zien hoe je met speelgoed spannende verhalen kunt bedenken, hij is mijn tegenstander bij voetbal, schaken, tennis en andere sporten die we samen doen. We houden sporttiekampen en als ik uiteindelijk als winnaar uit de bus kom, geeft dat een enorme voldoening en stijgt mijn zelfvertrouwen de hemel in.

Ruud is tenslotte vijf jaar ouder. Wat het met zijn zelfvertrouwen doet is iets waar je op die jonge leeftijd geen seconde over nadenkt.

Ruud wijst me de weg in de wereld van de boeken, film en muziek. Alles wat hij leest, ziet of hoort brengt hij over. Steeds komt hij weer met nieuwe auteurs, filmtitels en verrassende bands.

Als hij gaat werken in Delft, komt hij elk weekend naar Assen en duiken we op vrijdag en zaterdag het

nachtleven in. We gaan samen op vakantie naar Ameland en Terschelling.

Hij betaalt vrijwel alles.

In die tijd is hij de intelligente en ontwikkelde persoon die ik graag zou willen zijn.

Als we samen komen te werken op een school in de Schilderswijk te Den Haag, valt me op hoe leuk hij met kinderen omgaat en hoeveel plezier hij heeft bij het nadenken over ontwikkelingen op de school.

Hij komt met ideeën voor een schoolkrant, we bedenken fantastische acties daarbij, komen met een concept om carnaval te vieren, zien de mogelijkheden om het onderwijs te vernieuwen.

Tijdens vergaderingen is hij degene die tot de kern van de zaak komt of die facetten naar voren brengt, waaraan niemand heeft gedacht.

De herinneringen die nu voor me liggen op de zwarte, ronde tafel doen me realiseren dat er niets zeker is in het leven en dat het leven bepaald niet eerlijk is.

Ergens in die tijd verandert de persoon, die ik kende als Ruud en die ik jullie voorgesteld heb, in een totaal vreemde.

Schuldgevoelens dringen zich meteen op en natuurlijk ook de vraag waarom?

Ruud is drugs gaan gebruiken om te ontsnappen aan de schizofrenie of het druggebruik heeft ervoor gezorgd dat de schizofrenie, die potentieel op de loer lag, geactiveerd is.

‘Kiest u maar’, aldus de diagnose van de artsen na Ruuds eerste zelfmoordpoging.

Ruud is geen Pandora, dat moge duidelijk zijn, maar dat er in het leven bepaalde (kwade) krachten werkzaam zijn, dat zal op de komende bladzijden wel doordringen. Ik laat Ruud nu zelf aan het woord en bewerkstellig zo dat de wonderen de wereld nog niet uit zijn en dat een dood vele jaren later nog waardevol kan zijn.

Drugs

22-10-'84

Boekfragmenten

Heb net m'n 'boekfragmenten' herlezen. Heb nu liggen: 'Dagboek over afkicken, essays over van alles en nog wat, een pornoverhaal overgaand in 'espionage', een satire en een avonturenboek voor jongens vanaf 12 jaar'.

Maar hoe kom je aan de bak?

Als gewoon mens maak je toch geen kans. Je moet wel flink thuis wezen in de klassieke en moderne literatuur, je moet polemieken gaan schrijven, interviews afleggen en je wordt gecensureerd, dus in mijn geval de grond in geboord.

Want wat ik nu schrijf dat voldoet natuurlijk niet aan de eisen van de moderne uitgever. Maar ik zou toch best graag mijn 'verzameld werk' op de markt zien verschijnen.

Alleen... IK HEB NIET het doorzettingsvermogen en de persoonlijkheid om al dit geschrevene ooit boek te laten worden. Die stap, die maak ik nooit. Ik weet het op dit eigenste moment zeker:

Dit zult u nooit lezen en als u het nu toch leest dan is dat echt een Gods wonder. Ik meen het. Dat zou alle wonderen die Jezus ooit heeft volbracht geheel in de schaduw zetten.

En ik schrijf dit niet voor de stijl, vorm of inhoud van een evt. boek, nee, want ik zou natuurlijk ook iemand kunnen zijn die net doet of ie dit allemaal meemaakt of

voelt. Een dagboek kun je ook helemaal verzinnen. Hoe kunt u zien dat hier niet de 70-jarige directeur van Philips zit te schrijven?

In 't echt ben ik 33 hoor, ach 32 bedoel ik.

Ben in de lente afgekickt, even naar Curaçao geweest met Marry. Overdag sliep of zwom ik op dit fantastische, kapotte Heinekenflesjes, eiland. Misschien later over avonden.

Zat ik er nu maar, maar nee, daarna toch weer met die 'shit' bezig en daarom zit ik hier weer te schrijven.

Het is weer net als in januari, alleen nu met een totaalschuld van f.10.000,- en dat moet ik allemaal aflossen, terwijl ik verslaafd ben.

Help!

Je zult er dit weekend vanaf zijn Sybrandy, met dat slappe gedoe in januari.

De plotseling opkomende onrust die ik voel door die financiële toestand belet mij verder te schrijven nu.

28-12-'82

De verborgen Krachten

Hebben er vroeger beschavingen bestaan, die wij niet kennen, maar waarvan er toch door mondelinge overdracht tekenen zijn?

De wereld kent mythen en bijgeloven.

Zo zouden er onsterfelijken zijn, voor eeuwig gedoemd op aarde te blijven voortleven. Zij heten vampiers en lijken niet erg op 'Dracula' van Béla Lugosi. Zij bevinden zich tussen de gewone mensen en gaan vooral daardoor ongestoord hun gang, omdat niemand in ze gelooft.

Ook zijn er dieren, die bezeten zijn met menselijke geesten en doden die opnieuw verdwijnen.

Toen een vrachtwagenchauffeur op de Antillen op een berucht kruispunt een oude man overreed, lag er, toen hij uitstapte, geen man maar een dode ezel op de weg. Inwoners van het Caribisch gebied veranderen regelmatig in ezels of katten.

In Indonesië zijn mensen die opeens in een oud mannetje veranderen, dus zoals zij er over 50 jaar uit zullen zien. Ook kan men daar vijanden doden door bepaalde kwade doodsspreuken over hun foto uit te spreken. Ook prikt men met spelden in poppen. Op hetzelfde moment voelt het slachtoffer steken op precies die plek. Dit gebeurt ook bij de zwarte tovenaars op Haïti, die voodoo-riten uitvoeren.

Hebben sommige mensen het 'boze oog', waarmee zij slechte invloed op anderen kunnen uitoefenen?

Op Sicilië gelooft men het.

Eigenlijk geloven heel veel volken in bovennatuurlijke krachten, behalve de moderne, 'beschaafde' mens die cynisch is opgegroeid.

'Nuchtere' noorderlingen, Noren zuipen als de pest, maar goed, geloven doen we niets.

'Lachen zeg' die idiote medicijnman, die met dansen en zalfjes en spreuken en handopleggingen zijn dorpelingen probeert te genezen.

'Dat kan toch nooit', zegt de Groninger boer.

Maar uit tests met patiënten, die aan dezelfde kwaal leden, en waarvan de ene helft het goede medicijn kreeg en de andere helft een fake-medicijn, bleken beide groepen even snel te genezen. Alleen omdat ze dachten dat het hielp.

Suggestie en geloof in krachten helpt dus. Dat doet die medicijnman en daarnaast heeft hij veel verstand van geneeskrachtige kruiden en misschien heeft hij wel echt invloed op boze krachten die de zieke in hun macht hebben.

Laten we het niet hebben over het meisje in Beieren dat door de duivel bezeten was, haar handen vergroeiden helemaal, ze sprak met een zware mannenstem en kon door geen dokter, psychiater en zelfs op het laatst niet meer door een, door haar ouders te hulp geroepen, duivelsuitdrijver worden genezen. Ze stierf gillend van de pijn, met uitpuilende ogen, vreemde plekken op haar lichaam, een verwrongen gezicht. Ze was 19 en de doctoren hadden geen enkele lichamelijke ziekte bij haar kunnen ontdekken.

Had ze een onbekende geestesziekte, een psychose of was ze echt door de duivel bezeten?

Evenals de als zeer rustig en vriendelijk bekendstaande jongeman in het Amerikaanse stadje, die 8 mensen had doodgeschoten. Hij verklaarde er zich niets van te kunnen herinneren. Hij kreeg opeens een onweerstaanbare aandrang, werd bezeten door een kwade kracht en moordde.

Een soort Dr. Jekyll & Mr. Hyde dus.

Denk ook aan de Zoon van Sam die in New York vrijende paartjes vermoordde.

Zijn deze gekken te verklaren?

John Hinckley knalt Reagan neer, op zich geen echt slechte daad, want Reagan vertegenwoordigt een misdadige regering, die rechtse dictaturen steunt, welke mensen martelt en vermoord. Hij wordt ontoerekeningsvatbaar verklaard en onschuldig.

Hitler, echter, was op het laatst ook volslagen krankzinnig. Had hij ook vrijgesproken moeten worden? Hij hypnotiseerde met zijn hysterische uitstraling een hele natie, die veranderde in een duivelse machine. De proeven die Duitse wetenschappers op levende mensen uitvoerden tarten elk voorstellingsvermogen.

Waren deze mensen op hun 20e ook al zo of waren ze door de duivel bezeten?

Het kunnen toch niet allemaal gewone sadisten, mensen die er van klaar komen door anderen te pijnigen, zijn geweest. Men keek hoe lang iemand het in langzaam steeds heter wordend water uithield of in vrieswater. Hoe lang kan iemand zonder slaap? Ogen

werden eruit gewipt, boortjes op tandzenuwen gedrukt, nagels langzaam uitgetrokken, mensen werden van hun vel ontdaan, waardoor men kon testen op welke plekken het eerst infecties voordeden.

Men probeerde mensen met blauwe ogen en blond haar te maken. Het schijnt zelfs dat Mengele levende cellen van Hitler had meegenomen en heeft geprobeerd Hitler weer tot leven te wekken.

Maar goed, ook in de Middeleeuwen konden ze er wat van en ik neem aan dat ook de Romeinen, die Christenen lieten vechten met uitgehongerde leeuwen, er wat van konden.

In die tijd hadden de mensen toch nog niet zoveel idee over onderscheid tussen goed en kwaad.

De Azteken-koningen haalden uit levende beeldschone maagden het hart en aten dit op.

Ook Abraham deinsde er niet voor terug zijn eigen zoon Isaak met een mes te doden en te offeren. Hoorde hij echt de stem van een engel of werd hij gewoon gek, maar zag hij op het laatste moment wat hij aan het doen was en stopte hij?

Wat is er allemaal waar van hekserij, stille kracht, zwarte magie, weerwolven, vampirisme, voodoo, duivelsmissen... waar men levende meisjes offert aan de duivel.

Vele mensen kennen middeltjes tegen het kwaad zoals amuletten, konijnenbotjes, knoflook, palmtakjes, kruisjes, wierook en nog vele, vele andere.

Door de eeuwen heen zijn de mensen bang geweest voor het ongrijpbare, het duistere, want waarom is iedereen eigenlijk bang in het donker?

De indianen hadden heilige plaatsen waar hun doden lagen begraven en volgens de verhalen kwam er niemand levend vandaan. Is het allemaal verzonnen of...?

Volgens Egyptische overlevering rust er op hun Farao een vloek en wie hun graf, diep in een piramide of in de rotsen uitgehakt, betreedt zal sterven. Vast staat dat van het wetenschappelijke team dat het graf van Toetanchamon blootlegde, er velen op onverklaarbare wijze zijn gestorven of gek zijn geworden. Was het de vloek van de Farao of gewoon toeval?

We hebben het nu nog niet gehad over al die mensen die zeggen contact te hebben met geesten van overleden voorouders. Bij sommige volken is het zelfs heel normaal om met geesten te praten.

In oude huizen in het vroegere Nederlands-Indië zitten de geesten van voorvaderen in oude stoelen, raamkozijnen of andere oude spullen.

In het westen is alles veel te nieuw en clean daarvoor. Alle huizen in Engeland die bekend staan als spookhuizen zijn oud, vaak kastelen. Er zijn onderzoeken dat op deze plekken inderdaad met verfijnde apparatuur een bepaalde energie of kracht waar te nemen is.

Mediums zijn hiervoor veel gevoeliger en weten deze krachten sneller te activeren. Ze kennen hiervan ook het

gevaar. Er zijn mediums die absoluut hebben geweigerd een nacht in bepaalde spookhuizen door te brengen. Ook zijn er mensen bekend die plotseling de stigmatekenen, bloedende gaten in beide handen, kregen. Zijn deze mensen zo sterk gelovig dat hun geest in staat is dit lichamenlijk te tonen?

Indiase Yogi's zijn tot bovenmenselijke daden in staat, alleen door de kracht van hun geest. Dat komt ze ook niet zomaar aanwaaien, het kost ze jarenlange training. Door in diepe concentratie te gaan kunnen ze dagen zonder drinken, eten, slaap en zitten volkomen bewegingsloos voor zich uit te staren. Men beweert zelfs dat zij zich kunnen leviteren, dus boven de grond zweven.

Ook vertellen oud-Engelse kolonisten dat zij met eigen ogen een man in een koord hebben zien klimmen, dat nergens van boven was vastgemaakt...

Maakt u tijdens uw dromen wel eens een reis?

Sommigen beweren dat de geest 's nachts het lichaam verlaat en door een andere dimensie zweeft. Hoe hebben sommige moeders hun zoon 's nachts zien sneuvelen en de volgende ochtend bericht gekregen van zijn dood?

Ratten verlaten een normaal varend schip dat een half uur later op een ijsberg loopt en zinkt en honden gaan janken voor een aardbeving. Dieren hebben dus ook telepathische gaven. Bekend is de hond die weet of er een vreemde aankomt of z'n baasje, voordat hij hem heeft kunnen zien, horen of ruiken. En hoe vinden katten over duizenden kilometers hun oude huis terug,

zeker niet met hun reuk, want ze zijn per vliegtuig vervoerd.

Indianen voelen hun dood heel sterk aankomen en weigeren vanaf dat moment nog te eten of te praten. In diepe overpeinzing wachten zij gelaten op het moment dat zij de eeuwige jachtvelden zullen betreden.

Er gaan verhalen over machtige tovenaars die tot verschrikkelijke krachten in staat waren en de geest waarvoor sommige indianen nu nog bang zijn.

In de Mexicaanse woestijn ontdekte een priester een leguaan die gilde als een oude vrouw.

De oude afstammelingen van de Inca-indianen gebruikten drugs van bepaalde paddenstoelen, waarmee ze in de tijd kunnen reizen en de verschrikkelijkste hallucinaties krijgen, waarvan een westerling volkomen krankzinnig zou worden.

Zeker is dat de moderne mens (dus Europa + Noord-Amerika) maar een zeer klein deel van de hersenen gebruikt tijdens zijn leven, de andere delen worden nooit getraind en sterven af of komen in ieder geval niet tot ontplooiing.

Eén van die gebieden is de paranormale gave die elk mens heeft, maar niet gebruikt, omdat hem dit niet wordt geleerd. Een mens leert rekenen, schrijven, zingen... maar niet gedachten lezen of voorspellen. Een voorwaarde is dat men zich leert concentreren en probeert te mediteren. Ook het 'geheel leeg maken' van de geest is heel moeilijk voor de jachtige moderne mens. Dit gaat het beste als het helemaal stil is, donker

en men volkomen ontspannen is. Yoga, transcendente meditatie zijn goede oefenvormen.

Heeft een mens een ziel?

Bij wegingen van mensen vlak voor hun dood en vlak erna bleken ze iets lichter te wegen. Is de ziel uit het lichaam gezweefd? En als een mens een ziel heeft waar gaat die dan naar toe?

Misschien komen alle zielen wel in een grote 'oerziel' en als er genoeg zijn, ontploft het hele zaakje en ontstaat het heelal opnieuw!

17-10-'83

Dagboek

Om vijf minuten over half twee zit ik hier in een flat op 5 hoog op het Piet Heinplein te Den Haag te lezen in het boek 'Christine' van Stephen King (Carrie, Cujo etc.) met op de achtergrondmuziek van de l.p. 'On Land' van Brian Eno.

Opeens grijp ik naar deze pen en schrijfblok en schrijf dit op. Mijn geest is beïnvloed door heroïne. Dit moet de laatste keer zijn, het gaat me te veel geld kosten.

Naast mij zit mijn vriend Klaas de Vries, niet in zo'n beste conditie lijkt me. Ik heb zelf net onze hele flat van top tot teen schoongemaakt, iets wat je alleen doet als je even flink 'gechineesd' hebt, ongeveer de helft van een kwart gram.

Geen van beide stofzuigers deed het, maar beide had ik in 5 minuten gerepareerd, terwijl Klaas, die zegt vroeger iets met elektronica gedaan te hebben, toch zeker twee uur over de ene stofzuiger heen gebogen heeft gezeten. Hij snuift de heroïne en zakt steeds weg, krijgt er ook hoofdpijn van en ademt moeilijk.

Waarom neemt ie het dan? Ach, het zijn de enige momenten waarop hij zich lekker (gelukkig?) voelt. Is dat bij mij ook zo? Ik weet het niet.

Ik weet wel dat ik van drinken veel vrolijker wordt, maar een grotere geestelijke kater krijg. Bij heroïne is het meer een financiële kater, maar geld is voor mij niet zo belangrijk, zolang ik normaal te eten heb.